

Θεία Κοινωνία, αντίδοτο στις πανδημικές νόσους.

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Η ψυχική και σωματική υγεία όλων μας που πιστεύουμε «εις Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, Ποιητήν ουρανού και γης, ..και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού, τον μονογενή...και εις το Πνεύμα το Άγιον», αποκτάται με την συμμετοχή μας στην λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας κέντρο της οποίας είναι η μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων. Και ομολογούμε, ότι λαμβάνουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας «εις ίασιν ψυχής και σώματος». Αισθανόμεθα ασθενείς, γι' αυτό σπεύδουμε στον Χριστό μας, στον ιατρό των ψυχών και των σωμάτων, για να θεραπευθούμε γενόμενοι χριστοφόροι. «Ου χρείαν έχουσιν οι ισχύοντες ιατρού, αλλ' οι κακώς έχοντες» (Μαρκ. β' 17), θα μας πεί ο ίδιος ο Θεάνθρωπος. Δεν έχουν ανάγκη οι υγιείς από γιατρό, αλλά οι άρρωστοι.

Στην λειτουργική σύναξη, οι πιστοί συνεχίζοντας την συνάθροιση των Αγίων των πρώτων χριστιανικών χρόνων κατά τις Πράξεις των Απόστόλων (Κεφ. β' 46), προσκαρτερούν στην προσευχή, στην ανάγνωση εποικοδομητικών γραφών, στην Μετάληψη των Θείων Δώρων και στην κοινωνία των προσώπων. Εκεί, μέσα στον Ναό σφυρηλατείται η διαπροσωπική σχέση όλων μας με τον Σωτήρα μας Χριστό και η μεταξύ μας

αδελφική εν Χριστώ αγάπη, αφού νοιώθουμε όλοι παιδιά του ίδιου ουράνιου πατέρα.

Όλοι οι πιστοί, σαν μία οικογένεια, καθόμαστε γύρω από την Αγία Τράπεζα και βιώνουμε την σταυροειδή σχέση, με τον Θεό (κάθετη σχέση) και τους πιστούς συνανθρώπους μας (οριζόντια σχέση). Άλλωστε ο Σταυρός του Κυρίου μας, δηλαδή ο ίδιος ο Εσταυρωμένος Κύριος, έχει «εύρος και μήκος ουρανού ισοστάσιον». Την αγάπη Αυτού που δεν έχει περιορισμούς βιώνουμε και εμείς οι πιστοί μέσα στον Ναό.

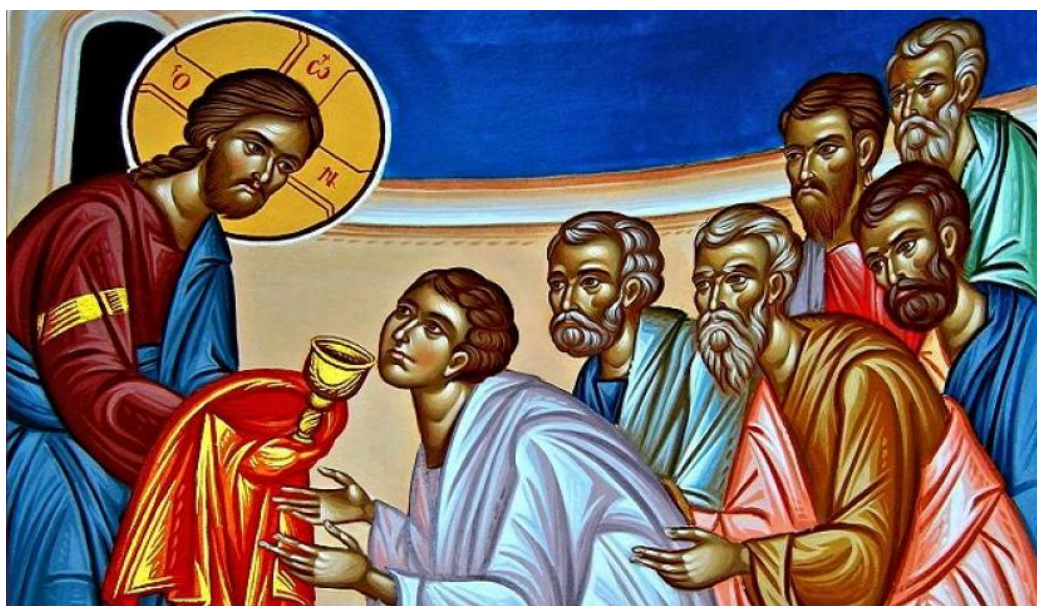
Σκοπός της Εκκλησίας είναι ο αγιασμός των πιστών που επιτυγχάνεται με την άμεση σύνδεση πιστού και Θεανθρώπου. Η σύνδεση αυτή είναι αόρατη, είναι σύνδεση υγείας, δυνάμεως και σθένους αντιμετώπισεως των καθημερινών μας πολλών, ανυπερβλήτων πολλές φορές, προβλημάτων. Μην ξεχνάμε ότι δεν υπάρχει άνθρωπος, δεν υπάρχει σπίτι και πόρτα χωρίς τον δικό του πόνο, τον δικό του καημό, το δικό του πρόβλημα. Ο Παπαδιαμάντης, ο «Άγιος των Ελληνικών γραμμάτων» τι μας λέει; «Σαν νάχαν ποτέ τελειωμό τα πάθια κι οι καημοί του κόσμου». Στο ποτήριο της ζωής κάθε ασθένεια υποχωρεί, κάθε πρόβλημα λύεται «πνευματικώ τω τρόπω». Άλλωστε κατά τον θείο Παύλο «Ἔστι πίστις ελπιζομένων υπόστασις, πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων» (Εβρ. ια΄ 1). Τον Υιό του Θεού μας, δεν τον βλέπουμε, τον νοιώθουμε, όμως, από τις ενέργειες Του, με την δύναμη που αντλούμε από την γεύση του Σώματος και Αίματός Του. Σήμερα ομιλούμε και για πανδημία από τον κορωνοϊό. Και αυτόν δεν τον βλέπουμε, αλλά τον αισθανόμαστε από το συμπτώματα που μας προκαλεί. Αν τον βλέπαμε, θα προσπαθούσαμε να τον αποφύγουμε. Αν τον βλέπαμε σαν φίδι δεν θα κάναμε το παν, να απομακρυνθούμε από αυτόν, για να μην δεχθούμε το θανατηφόρο του δάγκωμα; Και αν ακόμη μας δάγκωνε δεν θα τρέχαμε να πάρουμε ένα αντίδοτο στο δηλητήριό του; Αντίδοτο του κορωνοϊού, όπως και όλων των ιών που προκαλούν πανδημίες, είναι ένα και μόνον. Το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας.

Γνωρίζουμε, λοιπόν, το αντίδοτο, γνωρίζουμε το φάρμακο. Είναι η «Θεία Κοινωνία». Το πιστεύουμε πραγματικά και όχι για το «θεαθήναι τοις ανθρώποις» (Ματθ. κγ΄5), ομολογώντας το στην Ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως.

Στην α΄ ωδή του Κανόνος αυτής λέμε του Κυρίου μας, ότι «το σώμά Σου το άγιον, εύσπλαγγνε Κύριε, και το τίμιον αίμά Σου, είναι νόσων πολυτρόπων αλεξιτήριο». Του ομολογούμε ότι εξολοθρευτής

όλων των νοσημάτων και πανδημιών είναι το Σώμα και το Αίμα Του, τα Άχραντα Μυστήρια. Πάρα κάτω στον ίδιο Κανόνα ομολογούμε ότι η μετάληψη των Θείων Μυστηρίων στοχεύει στην προσθήκη ζωής και ασφαλείας μας. Στην α΄ ευχή της Ακολουθίας αυτής, ευχής του Μεγάλου Βασιλείου, παρακαλούμε τον Κύριο λέγοντας: «Κύριε, Σε είσαι, ο την αμαρτίαν αίρων του κόσμου και τας ασθενείας των ανθρώπων ιώμενος, ο τους κοπιώντας και πεφορτισμένους προς σεαυτόν καλών και αναπαύων· ...διό καθάρισόν με από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος».

Στην δευτέρα αυτού ευχή στην Θεία Μετάληψη Τον παρακαλούμε λέγοντας: «Κύριε, ποιήσον μετ' εμού κατά το έλεός Σου· και γενέσθω μοι τα άγια ταύτα εις ίασιν και κάθαρσιν και φωτισμόν». Στην πέμπτη ευχή του ιδίου παρακαλούμε, επίσης, λέγοντας: «Κύριε, καταξίωσόν με ακατακρίτως μεταλαβείν των αχράντων και αθανάτων, και ζωοποιών και φρικτών μυστηρίων Σου, εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον· εις αγιασμόν και φωτισμόν και ρώμην και ίασιν και υγείαν ψυχής τε και σώματος».

Τέλος, επαναλαμβάνουμε την βεβαίωση του Κυρίου: «Πας ο τρώγων μου την σάρκα, πίνων δε μου και το αίμα, εν εμοί μεν ούτος μένει, εν αυτώ δ' εγώ τυγχάνω», που σημαίνει, ότι, αφού ο Χριστός μας είναι ο γιατρός κάθε ασθενείας, κοντά Του εμείς δεν έχουμε φόβο να νοσήσουμε. Μακριά του ο μισόκαλος εχθρός η ο κάθε κορωνιοός, μπορεί να μας «αφαρπάση δολίως». Μακριά Του κινδυνεύουμε, κοντά Του ποτέ. Δεχόμαστε το Σώμα Του και το Αίμα Του «επ' ευεργεσία και αγιασμό»

των ψυχών και των σωμάτων ημών και εις ίασιν ψυχής τε και σώματος και εις αποτροπήν παντός εναντίου» και ευχόμεθα «Γένοιτο ημίν η ευχαριστία αύτη εις χαράν, υγείαν και ευφροσύνην».

Έχουμε φιλόανθρωπο Θεό «δυνάμενον συμπαθήσαι ταίς ασθενείαις ημών» (Εβρ. δ' 15), εύσπλαγχο, παντελεήμονα, διελθόντα την επί γης παρουσία Του «ευεργετών και ιώμενος» (Πραξ. ι' 38). Πίστη σημαίνει απόλυτη εμπιστοσύνη σε Αυτόν. Αυτόν ποθεί η καρδιά μας. Αυτός μας στηρίζει. Αυτός είναι που μας λέγει: «Θέλεις υγιής γενέσθω; Μηκέτι αμάρτανε, ίνα μη χείρόν σοι τι γένηται» (Ιωάν. ε' 7, 14). Η μετάνοια μας φέρνει κοντά Του υγιείς, η αμαρτία μας αρρωσταίνει, μας απομακρύνει από Αυτόν και πολλά δεινά μας επισσωρεύει. Κοντά Του είμαστε ισχυροί. Μακριά Του μόνιμα ασθενείς. Κοντά του χαρούμενοι και ευτυχείς. Μακριά Του λυπημένοι και δυστυχείς. Κοντά Του ευσταθείς. Μακριά Του ασταθείς, κλονιζόμενοι.

Ας Τον παρακαλέσουμε να μας αξιώσει σύντομα να δούμε ανοικτές τις εκκλησιές μας, τα «φαρμακεία» μας, για να μπορούμε να προμηθευόμαστε τα φάρμακα της υγείας μας, τα αντίδοτα σε κάθε λοιμική ασθένεια, σε κάθε επιδημία, όπως στην πρόσφατη πανδημία του κορωνοϊού. Αντίδοτο άμεσο και αποτελεσματικό είναι μόνο το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας. Δεν θα μας το αρνηθεί, αφού είναι βέβαιο ότι ο Θεός ακούει τις προσευχές μας. Άλλωστε δεν μας το είπε: «Αιτείτε και δοθήσεται υμίν, κρούετε και ανοιγήσεται» (Ματθ. ζ' 7-8). Αν για λόγους φιλαδελφείας αναγκαζόμαστε προσωρινά να μένουμε χωρίς την φαρμακευτική αγωγή της Θείας Κοινωνίας, ο Κύριος μας προστατεύει με την αφάρμακη Θεία Επιστασία Του. Γνωρίζει την επιθυμία μας και σύντομα θα μας την πραγματοποιήσει. Είναι σίγουρο μάλιστα, ότι το στερητικό σύνδρομο της Θείας Κοινωνίας, θα μας αυξήσει περισσότερο τον ένθεο ζήλο μας και θα κατανοήσουμε το δώρο του Θεού που έχουμε πολλές φορές αναξιοποίητο η και το παραθεωρούμε. Η υπομονή μας θα βραβευθεί. Ας παίρνουμε θάρρος από τα λόγια του Μεγάλου Αθανασίου: «Νεφύδριον εστί και θάπτον παρελεύσεται» και του μακαριστού Γέροντος Γαβριήλ της Κύπρου μας, που συνεχώς μας επαναλάμβανε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου: Ο Κύριος δίνει «συν τω πειρασμώ και την έκβασιν» (Α' Κορ. ι' 13). Τώρα είμαστε μέσα στα νέφη. Θα λάμψει ο ήλιος. Τώρα είμαστε στον πειρασμό. Σύντομα θα έλθει και η απομάκρυνσή του.

Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, που μας έχει αξιώσει ο Μεγαλόδυναμος να γευόμαστε, ανάξια πάντοτε, το Σώμα και το Αίμα Του, ας

καλλιεργήσουμε την Χάρη, την οποία ελάβαμε από την τελευταία μας Θεία Μετάληψη και ας κάνουμε εργασία εσωτερικώτερη μέσα μας, αξιοποιώντας εντατικώτερα τον χρόνο αυτό, ώστε όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, που όλοι ευχόμαστε να έρθουν σύντομα, να μεταλάβουμε με περισσότερη συναίσθηση και περισσότερη ευγνωμοσύνη των Αχράντων Μυστηρίων.

Πηγή : www.pemptousia.gr/